

NYKŠTUKAI DIDVYRIAI

Kartą trys maži nykštukai pasiklydo. Kadangi jie buvo dar visai mažiukai, nežinojo kur jie. Tik matė laiptukus, vedančius aukštyn. Visi ligi vieno kas kaip mokėjo lipo aukštyn. Pirmasis pagalvojo, kad tai kelias į dangų, kitas – jog kai tik užlips, bus dar daugiau laiptukų, vedančių aukštyn, o trečiasis nieko nesitikėjo.

Užlipę aukštyn tolumoje pamatė bėgantį padarą, kuris dar kažką nešėsi. Trečiasis nykštukas visada nešiojosi mažitį stiklo gabalėlį, kuris didino vaizdą. Pažiūrėję pro stiklo gabalėlį mažyliai pamatė, kad tai velnias, nešantis didžiulį akmenį. Nykštukai žinojo, kad velniai sukti padarai, todėl sugalvojo planą.

Visi pasislėpė, o bėgantis tiltu velnias nieko nematė ir nežiūrėjo, kas po jo kojomis. Pirmasis nykštukas kyštelėjo koją ir velnias nukrito nuo tilto. Visi trys nykštukai pribėgę pažiūrėti matė, kaip velnias krito žemyn ir... Ach! Akmuo užkrito tiesiai ant velnio.

Nykštukai tolumoje pamatė daug artėjančių žibančių liepsnelių – tai buvo žmonės, kurie vijosi velnią. Žmonės nykštukus pavadino didvyriais ir pakvietė juos į ceremoniją, kur juos apdovanos.

Ceremonijoje pranešė, kad nykštukai išgelbėjo Šv. Mato bažnyčią. Už tai jie gavo vieno noro išpildymą. Nykštukai panoro grįžti namo ir... Bum! Jie jau namie!

Dabar Puntuko akmuo stovi toje vietoje, kur buvo užmuštas velnias, o tiltas, nuo kurio jis nukrito – Medžių lajų takas.

Beatričė Vanagaitė, 5 kl.,
Panevėžio r. Dembavos progimnazija